

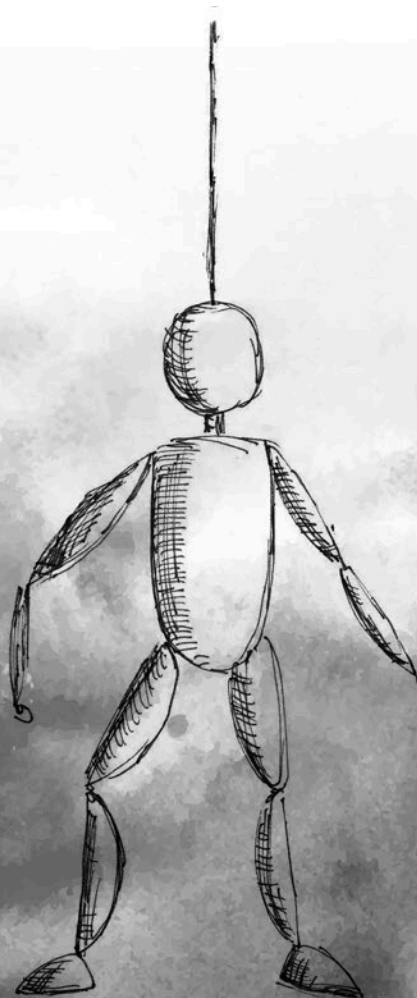

Magiczny Świat Lalek Teatralnych

MARIONETKA SYCYLIJSKA

Scenariusz stanowi kontynuację cyklu filmów o technikach lalkowych. Znajdziecie tu podstawowe informacje na temat lalki hybrydowej oraz propozycje zabaw nią inspirowanych. Mogą one posłużyć do pogłębiania wiedzy na temat lalki teatralnej lub funkcjonować zupełnie niezależnie, np. w rozgrzewkach i zadaniach kółka teatralnego.

Zaproponowane zabawy wzmacniają dzieci w budowaniu świadomości ciała, ćwiczą koncentrację, pobudzają wyobraźnię. Do ich przeprowadzenia potrzebna będzie pusta przestrzeń w klasie. Zadbajcie też o tło muzyczne do wykonywanych działań, to pozwoli dzieciom utrzymać skupienie na zadaniu.

MARIONETKA SYCYLIJSKA

Marionetkę sycylijską Adam Walny nazywa kukłą na opak. Odwrotnie niż kukła, marionetka sycylijska, ma drut przymocowany do czubka głowy. Aktor prowadzi lalkę sycylijską przed sobą i wykorzystuje swobodę ruchu samej lalki i siłę grawitacji. W przeciwieństwie do marionetki na niciach, taki typ konstrukcji pozwala na bardzo szybkie ruchy i dynamiczne działania.

Na podstawie książki: A. Walny, Teatr przedmiotu. Kulisy warsztatu. Arkana rzemiosła, Warszawa 2007

Klasyczne marionetki sycylijskie odgrywały sceny pojedynków. Pojawiły się na Sycylii w XIX wieku, grały w teatrzykach ulicznych. Za pomocą lalek sycylijskich przedstawiano opowieści oparte na średniowiecznej literaturze rycerskiej. Te bardzo podobały się publiczności i wzbudzały jej żywe reakcje. Lalki wykonywano bardzo kunsztownie, z drewna, zdobiono metalowymi zbrojami i bogatymi tkaninami. Sycylijska Opera dei Pupi wpisana jest na listę światowego dziedzictwa UNESCO, a jeśli chcecie zobaczyć największą kolekcję marionetek wybierzcie się do Międzynarodowego Muzeum Marionetek im. Antonio Pasqualino w Palermo.

Rozgrzewki i zabawy teatralne

Trening rycerza

Rozgrzejdźcie wasze dłonie, energicznie pocierając jedna o drugą. Zróbcie masaż dłoni, jakbyście rozsmarowywali na jednej i drugiej krem. Niech jedna osoba poda rytm. Spróbujcie do tego rytmu otwierać i zamykać dłonie. Pobawcie się ze zmianą tempa. Rozgrzejdźcie stawy: w ruchu lustrzanym powoli zróbcie kółka dłońmi, tak aby ruch wychodził z nadgarstków. Sprawdźcie, czy potraficie tak: dotknijcie kciukiem każdego palca po kolei, nie patrząc na rękę. Jak najszybciej potraficie to zrobić? Następnie w tym samym czasie narysujcie w powietrzu lewą ręką koło, prawą kwadrat.

Okrzyk wojownika

Uproszczona wersja popularnej zabawy. Ustawcie się w kole. Po kole najpierw w prawą stronę „podajemy” sobie okrzyk wojownika „ha!”, jednocześnie dołączając do okrzyku uderzenie w dłonie. Druga runda to podawanie okrzyku w lewą stronę. Kolejny etap wnosi element zaskoczenia: osoba może podać okrzyk w prawą lub lewą stronę. I ostatni etap: okrzyk z uderzeniem kierowany precyzyjnie do wybranej osoby przechodzi przez środek koła. W zabawie chodzi o jak najszybszą reakcję, o to, by nie było pauzy między kolejnymi okrzykami, w końcu o czujność na przyjęcie okrzyku i jego szybkie oddanie.

Pojedynek na klamerki

Dobierzcie się w pary. Każda osoba w parze ma klamerkę. Ustalcie w jakim fragmencie sali będziecie się poruszać. Zadanie polega na tym, by jedna osoba przyczepiła klamerkę do ubrania drugiej, druga za wszelką cenę nie chce do tego dopuścić. To świetna zabawa ćwicząca refleks i koncentrację.